

Horváth Piroska
M. Simon Katalin

Pillanatok

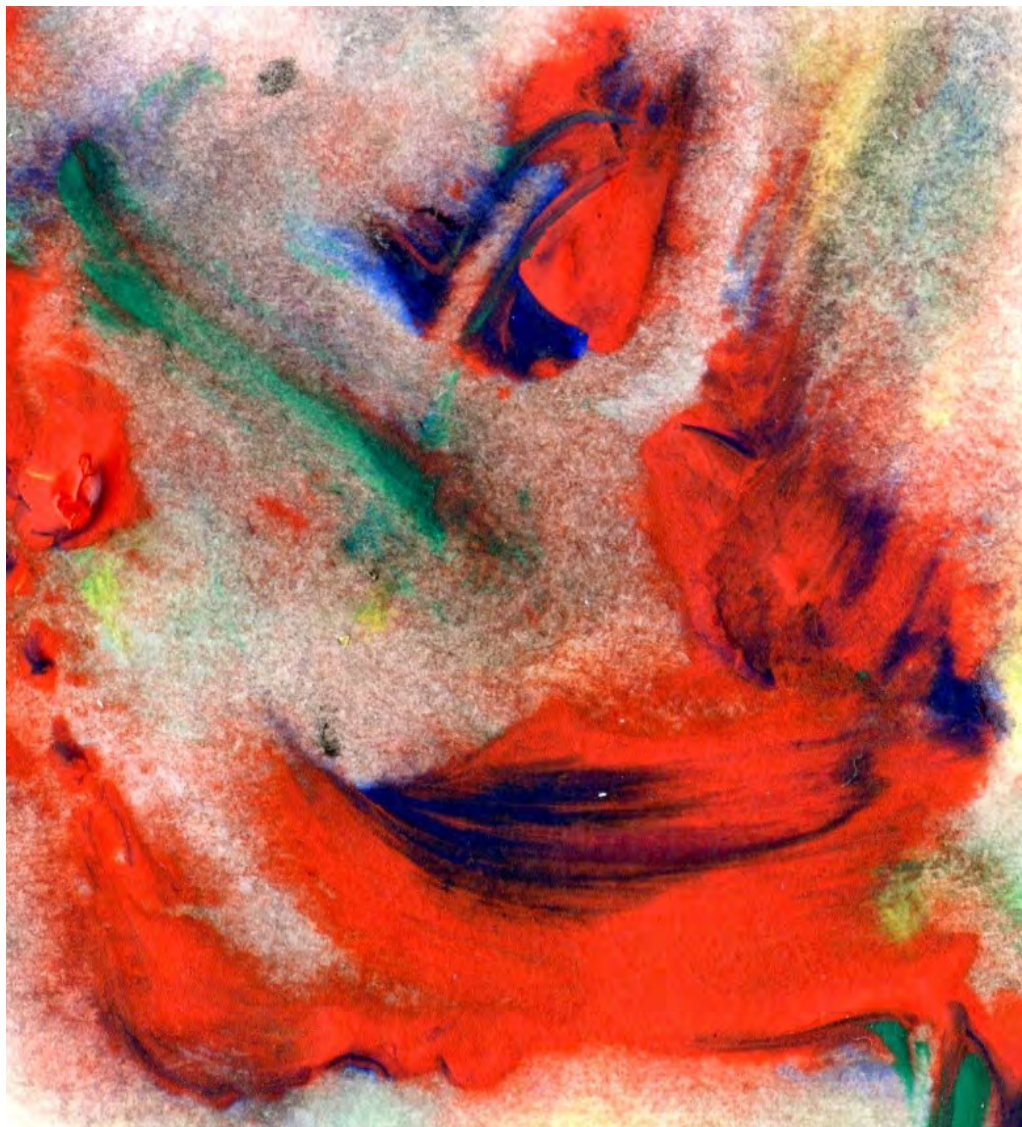

**Horváth Piroska
M. Simon Katalin**

Pillanatok

2014

Képek: Horváth Piroska
Versek: M. Simon Katalin
Szerkesztés: Breuer Mária

Copyright: © 2014 Horváth Piroska
© 2014 M. Simon Katalin

Bodó Csiba Gizella: Ajánló

Pillanatainkban vajon színek, képek jelennek meg először, s ihletnek verssorokat, vagy rímes gondolatokra fogunk ecsetet, hogy képekké formáljuk a sorokat?

Azt hiszem, hol így, hol úgy telnek meg életlapjaink!
A PILLANATOK című kötetben Horváth Piroska képei és M. Simon Katalin miniatűrjei egységet alkotnak.

Hiszen a természet apró csodáinak rögzült képei színekkel, – gyakran kedves kerek formákkal ugyanazt fejezik ki, mint az alájuk hajló versek szavakkal.

„A megújulás vágya bennünk lakozik, munkálkodjunk hát” - biztat a költő.

A hófehér lapok oldalain légies virágok földön és égi mezőn és velük lebeg a gondolat.

Virágok, fák, a természet körforgása Horváth Piroska ecsetjével mesélve, M. Simon Katalin szavaival összefűzve, ezzel megadva a kötet létrejöttének összefoglalását:

"Értem halálát
Hisz értettem, hogy mi volt
Életének célja!"

Varázsoljon tavaszt a berlini epubli-kiadó által megjelentetett kötet szemnek, léleknek akár télidőben is.

Játszol a színekkel,
Mint gyermek kedves játékával,
Kezedben gyönyörrel merül az ecset
Égi szivárványba,
Ezerbe töri, visszahozza,
S te önfeledten szórod
A vászon szűz testére,
Hogy szem és lélek
Gyönyörködjön benne.

Kell a szó, ha igaz,
Ha ápol, ha éltet,
Mint eső kell
A szomjas mezőnek!

Parányi szikra,
Mely lényedből pattan,
Különös világgá fényesül,
Elméd, mert felfogni képtelen,
Mámorba rejti önmagát,
A tűz lobog, s te lángok közt
Alkotsz új csodát.

Ölembe hulló pillanat,
Maradj még, ne illanj tova!
Szeretném megosztani veled,
Mi számomra írva van!

A megújulás vágya
Bennünk lakozik.
Munkálkodjunk hát!

A tél tavaszba olvad,
A tavasz nyárrá virul,
Nyár hevét az ősz oltja bölcsen,
Majd a tél csendjében álomba merül.

Ó, tavasz, jönnöd kéne már,
Látod, a tél ereje az idővel pereg,
Tőled vár kegyes feloldozást,
Ha útjára engeded,
Bizton megtérül méltó érdemed,
Ne késlekedj!

Hallod az imát?
Fészkében a fecskepár
Hálát ficsereg.

Álmomban tavasz járt
Kertem fái között,
Két kezével szórta virágait,
Derűs lelkem itta a látomás varázsát
Hittel, hogy ez örökké boldogít...

Asszony, dacoltál a Szóval,
Bűnhődsz fájdalommal,
Vágytól üzetve élsz
Örök uralomban.
(Bibliai ihlet)

Selymeknek fénye
Elméjét bontja, s válik
Bűn martalékává.

Férfi, gyengeséged
Ára halandó léted,
Bogáncsok közt utad
Verejtékkel éled.
(Bibliai ihlet)

Közénk állt a csend –
Leheletétől lelkünk
Jégvirágot nyílt.

Holdfényben a nap
Csókjairól álmodik
Titkon a virág.

Szerelemidő –
Szösszenet a magányhoz
Vezető úton.

Virágszirmokat
Kérdeztél, s ők édesen
Hazudtak neked.

Csendvilágomban
Szilánkosan csörömpöl
Egy elejtett szó.

Otthonom e hely, hangulata átölel.
E hangulat lelkennek tükre...
Lelkem, ha magányra vágyik,
E csendes káoszban önmagára lel.

Rözse lángja ősök tánca,
Tűzről pattant lányok vágya,
Legénycsizmák dobbantása...
Élj sokáig, áldott tűz,
Szikrát szórva lángot fűzz!

Látod, szép virágom,
Esőcseppektől arcod kivirult,
Mint szép szótól a sóvárgó lélek!

Engedd a fényt lelked udvarába,
Hogy léha kísértésnek ellenállni bírj,
Így értelmeddel meglátod mi érték,
Ez lesz számodra igazi kincs!

Boldog az a kútásó,
Aki a sötétségen túl a mélyben
Fényre talál.

Segíts, értelem,
Hogy megérthessem,
Miért sekélyebb egyre
Az érzelmek folyója?

Örvendezz, világ, lásd meg,
Mi ajándékként öledbe hull!
Hallgasd az újulás szimfóniáját,
Ne hagyd elszállni nyomtalanul!

Ó, rideg értelem,
Ne szabj határt érzelmeimnek,
Mikor a naplemente
Oly lenyűgöző!

Derül arca a gondterhelt égnek,
Ott, hol a fák – ifjak, vének –
Egymás fülébe súgnak cinkosan...

Fényes tó partján
Némán bámul a béka,
Bűvöli a hold.

Égig érő fa –
Koronáján csillagok –
Álmot sző a csend.

Vajúdó hajnal
Vére csorog a földre,
Zsugorodó álmából
Ébred a világ.

Hallod? Magányod
Kertjében egy madár
Most csak neked dalol.

Szárny suhog a sás közti zombékon,
Felszáll, de pihenni
Fészkére mindig visszatér.

Hínárosból a nap kincseket válogat:
A smaragd izzó fényét
Tavasza tékozolja,
Aranyát a nyár dús ölébe szórja,
Rubinban fürösztli az ősze hajló tájat,
Fekete gyémántban a téli éjszakákat.

Arany hullámok
Taraján mesél a szél
Ezeregy mesét.

Fenyő magasán
Szétnéz a nap,
És úgy dönt,
Nyugatra indul.

Első falevél
Hangtalanul földet ér –
Megborzong a fű.

Nyáremlékeinket
Őszi lobbanások
Nem feledtetik.

Ne bánd a nyarat!
Látod, az őszi napfény
Gyümölcsérlelő!

Éjszaka csendjében
Halk nesz. Ki jár?
Sok sárga levél
Szelek szárnyán száll.

Kiadó fészek –
Elszállt az utolsó
Fecske a nyárral.

Tarlót szánt az ősz,
Asztalon az új kenyér –
Gondja megpihen.

Kései virág –
A természet ábrándja –
Csak szemnek való.

Dióveréskor
Kútágason kuporog,
Búsan károg a varjú –
Hangjában a tél üzenete.

Galagonya ág –
Izzó gyümölcse éke –
Madár csipegeti,
Csak emléke marad.

Szemed kéksége
E rideg ősziidőben
Nyarat idéző.

Lila kikerics
Dérlepte domboldalon
Magát siratja.

Ha elmúlt az ősz
Rendelt ideje, tél jön
És eltemeti.

Dér hull hajnalok
Lila köpenyére,
S a szél, ím, már a télnek
Pengeti dalát.

Lomb nélkül roppan
Az ág, s a jeges úrben
Álomba merül.

Értem halálát,
Hisz értettem, hogy mi volt
Éltének célja.

Dermedt földhalmon
Egy madár teste koppan,
Csak a szél zenél.

Takard be, tél, az enyészet képét,
Dobj reá fehér szemfedőt,
Méltó nyugalma legyen a földnek,
Ő termi áldott kenyerünk!

Ma éjjel a tél fényével borította
Az elmúlás kopott nyomdokát,
S az élet e tisztaságban
Teremtett magának új harmóniát.

M. Simon Katalin

Nyugalmazott pedagógus vagyok.
Erdélyben, Sepsiszentgyörgyön élek
és alkotok.

Megjelent versköteteim:

Ne lobbanj el, szalmaláng –
gyermekversek, Sigma Publishing
Kiadó, Toronto

Tavasztól télig – gyermekversek, PONTfix és Ikerhold
Kiadó, Budapest – Sepsiszentgyörgy
Világfa – gyermekversek, Kiadó: Irodalmi Rádió –
Miskolc

Horváth Piroskával közös verskötetek:

Egy kép – egy vers – epubli-kiadó, Berlin
Színek és szavak – epubli-kiadó, Berlin
Pillanatok – epubli-kiadó, Berlin

A Magyar Elektronikus Könyvek tárába bejegyzett köteteim:

Gyí, lovam, lovacskám! – gyermekversek; kiadó: Napvilág
Írtóklub

Hátulsó pár, előre fuss! – gyermekversek; kiadó: Irodalmi
Rádió – Miskolc

Számos versem és prózám jelent meg antológiákban és
irodalmi folyóiratokban.

Honlapom: <http://katalinmsimon.wordpress.com>

Horváth Piroska

Erdélyben, Magyardécsén születtem. Tanulmányaimat Désen és Kolozsváron végeztem, majd Besztercén tanítottam biológiát, kémiát, pszichológiát. Közel három évtizede Ausztriában élek, ahol teljesült régi álmom: sokat utazom,

s közben megszakítás nélkül alkotok.

Irodalmi megvalósításaim:

4 könyv, 9 fényképekkel illusztrált útirajz,

36 hangoskönyv, 3 digitális könyv

Képzőművészeti tevékenységem:

Nyolc éve festek. Alkotásaimat 28 kiállításon mutattam be, 7 országban (Románia, Magyarország, Ausztria, Németország, Svédország, New York, Itália).

Életrajzi adataim (részben) megtalálhatók az **Erdélyi Magyar KiKicsoda 2010** lexikonban.

Blog és honlapok, elérhetőség:

www.horvathpiroska.com

www.piroska.jimdo.com

e-mail: horvath_piroska@hotmail.com

skype: horvathpiroska

